

جنبش تعاونی در پاکستان

مأخذ: ۱۹۹۲ Cooperation No.1

نوشته: دکتر شیخ محمد مسلم

ترجم: امیر وهابیان

را فلچ کرده و باعث مشکلات بزرگ ملی گردید. جنبش تعاون برای پر کردن این خلاً قدم به میدان گذاشت و با کمک بانکهای تعاونی مرکزی و حمایت مالی آنان از تجارت و صنعت و باراًدانداری صنعت کشور و با به عهده گرفتن اداره کارخانه‌های برنج کوبی و آرد و پنبه پاک کنی در حل این مشکلات گام برداشت. این بانکها همچنین به عنوان خزانه‌داران دولتی عمل کردند و مایحتاج ضروری روزانه را فراهم و توزیع نمودند. فروشگاه‌های مصرف کنندگان، کارخانه‌ها، مزارع چند منظوره و شرکت‌های حمل و نقل به تعداد زیاد تشکیل گردید. و بدین وسیله نهضت تعاون موجب صرفه‌جوئی شد.

چهار بانک ایالتی در مراکز ایالات بلوچستان در مرز شمال غربی استان مرزی، پنجاب و سند وجود دارند اهداف این بانکها انعام امور بانکی و تسهیلات اعتباری نظری کمکهای مالی و ایفای نقش اساسی برای شرکت‌های تعاونی عضو و نظارت و برآورد نیازهای اعتباری آنها، اعطای وام به دارندگان حساب سپرده ثابت، و ایجاد ارتباط بین تشکیلات تعاونی اعتبار با بازارپولی و توسعه رشد نهضت تعاون در پاکستان می‌باشد.

بانک فدرال برای تعاونی‌ها:

در سال ۱۹۷۷ دولت فدرال پاکستان، بانک فدرال را برای تعاونی‌ها تأسیس کرد و تصویب‌نامه‌ای برای مدون کردن بانکداری تعاون گذراند. بانک تعاونی مؤسسه مالی برای رفع نیازهای اعتباری کشاورزی نهضت تعاون

بدهکاری به دنیا می‌آیند و با قرض نیز از دنیا می‌روند بود. این جنبش به وسیله دولت شناسائی و به عنوان معیاری عملی برای کاهش بدھکاری روستاییان و تواناً ساختن ایشان برای کمک به خود و همیاری به یکدیگر و بر روی پای خود ایستادن آنان معرفی و ارائه شد. تصویب‌نامه ۱۹۰۴ شرکت‌های تعاونی اعتبار اولین اقدام عمده در این راستا بود.

این لایحه در سال ۱۹۱۲ جای خود را به قانون شرکت‌های تعاونی که در آن انواع شرکت‌های تعاونی پیش‌بینی شده بود داد. و در واقع موجبات تشویق و ایجاد ساختار مستحکمی را برای نهضت تعاون فراهم نمود. مصوبه سال ۱۹۱۲ به مدت ۵۲ سال یعنی تا سال ۱۹۶۵ به قوت خود باقی ماند. در آن سال دولت این تصویب‌نامه را اصلاح و قانون شرکت‌های تعاون سال ۱۹۲۵ سند و قوانین ۱۹۲۷ که جامع تر و برای توسعه و پیشرفت صحیح جنبش بهتر وضع شده بودند را به مورد اجرا گذارد.

جنبش تعاون قدم به میان می‌گذارد:

شعار جنبش تعاون در پاکستان «یکی برای همه و همه برای یکی» می‌باشد. تعاونیها چهارچوبی دمکراتیک و سازمانهایی مردمی برای مردم و توسط مردم می‌باشند. با تقسیم شبه قاره هند و ایجاد کشور پاکستان، تجار، بانکداران و صنعتگران غیر مسلمان کشور را به سوی هندوستان ترک گفتند. این امر سیستم بانکداری و امور تجاری

کشور پاکستان گاهواره تمدنی بسیار کهن به قدمت ۴۰۰۰ سال قبل از تاریخ مسیحیت است. این کشور از غرب با افغانستان و ایران و از شرق با کشور هندوستان هم مرز است. پاکستان دارای آب و هوایی متغیر با متوسط بارندگی سالیانه ۲۰ اینچ می‌باشد. وسعت پاکستان بیش از ۵۰۰۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت تقریبی آن در حدود ۱۱۰ میلیون نفر است که ۹۸٪ آن را مسلمانان تشکیل می‌دهند و ۲۶٪ مردم آن باساده هستند.

پاکستان کشوری است کشاورزی که ۷۵٪ مردم آن در مناطق روستایی زندگی و از طریق کشاورزی امرار معاش می‌کنند. تولیدات عمده کشور کشت گندم که غذای اصلی مردم است و پنبه، برنج، نیشکر، ذرت، حبوبات، توتون، سبزیجات و میوه‌جات می‌باشد.

نهضت تعاونی در پاکستان از اوایل قرن بیست آغاز گردید و در اصل به عنوان یک بنگاه تأمین اعتبار برای کشاورزانی که با

شرکتهای خدماتی، مراکز خدماتی مزارع، تهیه و توزیع کود، بذر و سم، تراکتور و دیگر لوازم کشاورزی برای ۶۰۰۰ عضو شرکت مورد بهره‌برداری قرار گرفت که البته امر تهیه کود را زمانی به عهده گرفت که کشاورزان خود به فکر آن نبودند و دلالان خصوصی سُؤولیت تهیه آن را در سطح روستا بر عهده داشتند. ولی شرکت بالاخره موفق شد کشاورزان را مقاعده کند که کودهای شیمیائی موجب افزایش میزان محصول آنها خواهد شد.

بازاریابی کشاورزی:

فشارهای اقتصادی، کشاورزان را مجبور به فروش محصول خود در محل، بلاfacسله پس از برداشت و در زمانی که قیمت‌ها در پائین ترین حد خود بود می‌کرد. این فروشها به نفع خریداران بود که با جزء طلبکاران و یا از مغازه‌داران محلی بودند. در اغلب موارد مقدار محصول به قدری کم است که حمل و نقل آن برای مزرعه‌داران مقرنون به صرفه نیست همچنین مزرعه‌داران معمولاً از قیمت‌ها و نرخ بازار بی‌اطلاع می‌باشند که در نتیجه این امر به نفع بنگاههای دلایلی و حق العمل کاری که دائمًا در جهت سلط بر خریداران و تجار عمده در تلاش هستند و بازیزکی وزن و میزان محصول را به ضرر تولید کننده زیر نفوذ خود دارند، تمام می‌شود.

هزینه‌های ستد بندی و بازاریابی محصول نیز بسیار کم‌رشکن است. نتیجتاً تولید کنندگان فقیر ترجیح می‌دهند در رستاهای خود باقی بمانند و با وجود پائین بودن بهای فروش، محصول را در محل به فروش برسانند این عوامل بیانگر اختلاف در آمد تولید کننده و قیمتی که مصرف کننده می‌پردازد نیز می‌باشد.

فراسیون بازاریابی و عرضه:

فراسیون بازاریابی و عرضه تعاونیهای ایالاتی پنجاب ساختاری سه بعدی دارد: در مرحله اصلی، شرکت‌های تعاونی روستائی،

از طریق بانک‌های تعاونی ایالتی و شرکت‌های تعاونی می‌باشد و این امر به دولتهای فدرالی و ایالتی در تنظیم و فرمول‌بندی طرحهای توسعه و احیای نهضت تعاون در کشور کمک می‌کند. تصویب‌نامه ۱۹۷۷ کلیه بانک‌های تعاون موجود به جز بانک‌های تعاونی ایالتی را منحل و آنها را به صورت شعب بانک‌های تعاون ایالتی که در ایالت مربوط به ثبت رسیده بودند درآورد. بانک‌های تعاونی ایالتی همچنین کلیه دارائیها و دیون و تعهدات بانک‌های منحله را بر عهده گرفت و به شرکت‌های تعاونی واقع در محدوده آن ایالت پیشنهاد عضویت نمود.

تعاونگرایان درخواست نمودند که سازماندهی بانک فدرال نباید به شکل یک شرکت بانکی باشد بلکه به عنوان مؤسسه‌ای تعاونی دایر گردد. آنها اصرار داشتند که انحلال بانک‌های تعاون در واقع نفی سیاست دولت در مورد عدم تمرکز خدمات تعاونی می‌باشد و موجب حذف و نادیده گرفتن تعاونیهای ایالتی می‌شود. آنها اظهار می‌داشتند که بانک‌های تعاون منحله باید مجدداً برپا شود و استدلال می‌نمودند که سازمانهای تعاونی می‌باشد عضو و سهامدار بانک‌های فدرال باشند.

اتحادیه تعاونی کشاورزان:

اتحادیه تعاونی کشاورزی در سال ۱۹۶۱ به منظور هماهنگی و تسهیل فعالیتهای شرکت‌های کشاورزی شامل برنامه‌های تجاری و آموزشی آنان تشکیل شد. این اتحادیه، توسعه همه جانبه جامعه روستائی را از طریق افزایش نگهداری ۱۹۰ تراکتور، توزیع وسایل یدکی آنها و مدیریت کارگاههای سیار و ثابت را به عهده داشت. ضمناً در حدود ۲۰۰ حلقه چاه را که متنج به ۳۰٪ افزایش تولید شد، ایجاد نمود اینارهایی نیز در مراکز اتحادیه جهت دسته‌بندی محصول اعضاء شرکتها و بازاریابی مشترک برای آنان ساخته شد.

مزارع تعاونی:

پس از اجرای برنامه اصلاحات ارضی

● نهضت تعاونی

در پاکستان از اوایل قرن بیستم
آغاز گردید و در اصل
به عنوان یک بنگاه تأمین اعتبار
برای کشاورزانی که با بدھکاری
به دنیا می‌آیند و با قرض
نیز از دنیا می‌روند بود.

در سال ۱۹۷۲ در پاکستان، دولت تصمیم به تشویق گسترش مزارع تعاونی به عنوان وسیله‌ای برای توسعه کشاورزی در چهارچوب شرایط زندگی روستایی گرفت. به دنبال آن تصویب‌نامه مزراع ملی تعاونی در سال ۱۹۷۶ به مزارع تعاونی و صنایع کشاورزی بر اساس خودیاری و همیاری کشاورزان را به مورد اجرا گذارد. بر طبق این تصویب‌نامه ۱۱ راهنمای پروژه‌های کشاورزی تعاونی سازماندهی و به ثبت رسانیده شد و دولت نیز وامهایی جهت هزینه‌های اولیه به افراد پرداخت نمود، با این وجود این اقدام به علت فقدان سوددهی به اعضاء هیچ پیشرفتی نداشت.

شرکت ملی تأمین تعاونی‌ها:

شرکت ملی تأمین تعاونی‌ها نقطه اوجی بود برای سازمان‌های تعاونی که در سال ۱۹۶۱ به ثبت رسیده بودند. این شرکت به عنوان سازمان اصلی تعاونی‌های مزرعه‌داران،

شرکتهای بانوان:

زنان، کمک و یاور مردان خود در امر کشاورزی می‌باشند. مذکوب با این اعتقاد که اگر سرپرست خانواده، عضوی از یک شرکت باشد، همه از آن متفق می‌شوند و تمایلی به عضویت در شرکتهای تعاونی رostenائی نشان نمی‌دهند. این امر بیانگر است که زنان رostenائی با توجه به شرایط حاکم و نظم اجتماعی موجود، تا چندین دهه در آینده عضو شرکتهای کشاورزی نخواهند شد.

البته حدود چندهزار تابی شرکت تعاونی زنان در شهرها وجود دارد که ۵۰٪ آنها شرکتهای پس انداز و سپرده زنان معلم می‌باشد و اندوخته آنها معمولاً جهت رفع نیازهای خانواده در موقع برگزاری فشار و تنگنای غیرعادی مصرف می‌شود. این شرکتها در آموزش مهارت‌های فنی صنایع رostenائی نیز سهمی هستند و آموزش هایی از قبیل خیاطی، گلدوزی، بافندگی و درست کردن انواع مربا و صابون و غیره را بر عهده دارند. تعدادی نیز فروشگاه های کوچک مصرف کنندگان و یا بوفه هایی در مدارس دخترانه وجود دارد.

شرکت های صنعتی مردان

شرکت های تعاونی صنعتی برای گروهی از صنعتگران مرد به وجود آمده است. اعضاء این تعاونی ها ضمن افزایش سرمایه و دریافت وام، مواد اولیه و دیگر وسائل مورد نیاز خود را به قیمت عمده فروشی تهیه و تولیدات خود را بطور مشترک به فروش می رسانند. تقریباً حدود ۲۵۰۰ شرکت تولید ماشین های بافندگی دستی و برقی منسوجات، کالاهای چرمی و ورزشی، وسایل جراحی، مبلمان و وسایل فلزی وغیره وجود دارد. شرکت تعاونی صنعتی دوچرخه سازی پاکستان سالانه بیش از ۲۰۰۰۰ دوچرخه با مارک رستم و سهراب که بسیار هم معروف می‌باشد تولید می‌کند. شرکت تعاونی صنایع ورزشی پاکستان نیز تهیه و عرضه مواد اولیه برای اعضای خود جهت ساختن کالاهای ورزشی برای فروش در

● اتحادیه تعاونی کشاورزی در سال ۱۹۶۱ به منظور هماهنگی و تسهیل فعالیت شرکت های کشاورزی شامل برنامه های تجاری و آموزشی آنان تشکیل شد. این اتحادیه، توسعه همه جانبه جامعه روستائی را از طریق افزایش درآمد فراهم نمود.

● پس از اجرای برنامه اصلاحات اراضی در سال ۱۹۷۲ در پاکستان، دولت تصمیم به تشویق گسترش مزارع تعاونی به عنوان وسیله‌ای برای توسعه کشاورزی در چارچوب شرایط زندگی روستایی گرفت.

● چند هزار شرکت تعاونی زنان در شهرها وجود دارد که پنجاه درصد آنها شرکت های پس انداز زنان معلم می‌باشد.

● شرکت تعاونی صنعتی دوچرخه سازی پاکستان سالانه بیش از دویست هزار دوچرخه با مارک رستم و سهراب تولید می‌کند.

● در پاکستان سه مؤسسه آموزشی تعاون که بیشتر در زمینه آموزش بازرگان و مدیران شرکت های تعاونی فعالیت می‌کنند وجود دارد. علاوه بر آن، یک دانشکده آموزشی تعاون تأسیس شده است.

دولت طرحهای گوناگونی را برای تسهیل این امر مطرح کرده است، ولی به تنها بیان قدر به حل و فصل مشکل نبوده است. راه حل این مسئله ایجاد شرکتهای تعاونی مسکن بود که ساختمانهای مطمئن تر و بهتری را که اعضاء به تهابی قادر به تهیه آن نبودند برای آنان می ساخت. نهادهایی که در مرحله دوم قرار دارند و عضو فدراسیون بازاریابی و عرضه ایالتی هستند، می‌باشند. در این مرحله، تعاونیها نیز می‌توانند به عنوان عضو پذیرفته شوند ولی به هیچ کس به صورت شخصی و فردی اجازه عضویت داده نمی‌شود.

هدف فدراسیون ایالتی ضمانت تأثین مایحتاجی از قبیل: بذر، سموم و پمپهای سپاپی، تراکتور، کمباین و دیگر وسائل کشاورزی برای اعضاء و توسعه این خدمات برای آنها می‌باشد.

شرکتهای تعاونی مسکن:

نیاز به سرپناه با افزایش جمعیت و گسترش، فعالیتهای تجاری و صنعتی در شهرها و اطراف آنها بیشتر و شدیدتر شده است. اگرچه

هر ایالت اتحادیه‌ای به منظور توسعه، تبلیغ، آموزش و حمایت و حفاظت منافع شرکتهای تعاونی تأسیس گردید.

اتحادیه ملی تعاون پاکستان:

اتحادیه ملی تعاون پاکستان توسط اتحادیه بین‌المللی تعاون که به منظور ایجاد ارتباط با سازمان‌های ملی تعاون کشورهای مختلف بوجود آمده بود به ثبت رسید. این اتحادیه عالیترین سازمان نهضت تعاونی در پاکستان می‌باشد هدف آن حمایت، گسترش و نظارت بر فعالیت این نهضت و طرحهای مربوط به توسعه آن و ارزیابی نقش اجتماعی و اقتصادی تعاونیها با اجرای آموزش‌های تعاونی و ایجاد تأثیرگذاری در تعاون‌گرایان و تعلیم اصول و مفاهیم تعاون، تدوین طرحها و روشهای برگزاری سیمنارها و کنفرانس‌ها، معرفی و عرضه نهضت در سطوح ملی و بین‌المللی و مشاوره دولت در اخذ تصمیمات مهم و سیاستگذاری در این رابطه می‌باشد.

نقش دولت

دولت موظف به حمایت و کمک به گسترش و توسعه نهضت از طریق ادارات تعاونی و همچنین تأمین کمک‌های مالی به شکل شرکت در سهام و اعطای وام‌های تشويقی و حمایت از شرکتهای تعاونی زمین‌داران کوچک می‌باشد. علاوه بر اینها برگزاری سیمنارها و کنفرانس‌ها درباره موضوعات تعاونی و تعیین کمیته‌ها و کمیسیونها برای اظهار نظر و ارائه توصیه‌هایی در موارد خاص و دادن ایده در موارد ویژه بر عهده دولت است.

دولت همچنین باید قوانین تعاونی خاصی را به منظور اطمینان از گسترش و توسعه نهضت وضع و به مورد اجرا گذارد. ضروریست که دولت ضمن تقویت مالی تعاونیها، جلسات بحث و مباحثه با تعاون‌گرایان به منظور آگاهی از نقطه نظرهای آنان در امر سیاستگذاری داشته باشد و مقررات مربوط به نهضت را مورد ارزیابی قرار دهد.

اتحادیه ملی تعاون پاکستان

عالی‌ترین سازمان نهضت تعاونی در پاکستان می‌باشد.

ضروری است که دولت ضمن

تقویت مالی تعاونی‌ها، جلسات بحث و گفتگو با تعاونگران به منظور آگاهی از نقطه نظرهای آنان در امر سیاست گذاری داشته باشد و مقررات مربوط به نهضت را مورد ارزیابی قرار دهد.

بازارهای جهانی را بر عهده دارد. شرکت صنایع تعاونی، فدراسیونی مشتمل از ۷۰ شرکت تعاونی صنعتی می‌باشد که بیشتر آنها را با فندگان تشکیل می‌دهند. هدف اصلی آنها تهیه مواد اولیه برای اعضاء و بازاریابی تولیدات آنها است.

آموزش و تعلیم مدیریت:

کارکنان ستادی اداره تعاون، کارمندان دفتری و اعضای کمیته‌های شرکتهای تعاونی را در امور روزانه خود هدایت و یاری می‌نمایند. گرچه به اندازه کافی نیرو و جهت تشکیل دوره‌های آموزشی وجود ندارد با این وجود، کارشناسان و کمک‌کارشناسان آموزش برای اعضاء، کارکنان دفتری و دفترداران، دوره‌های کوتاه مدت مدیریت در مناطق روستائی برگزار می‌نمایند. سه مؤسسه آموزشی تعاون که بیشتر در زمینه آموزش بازرگانی و مدیران و مدیران شرکتهای خدماتی و توسعه فعالیت می‌کنند، وجود دارد. علاوه بر همه اینها یک دانشگاه آموزشی تعاونی که دوره‌هایی آزاد برای کمک دفترداران و بازرگانی علی‌البدل، حسابداران، کارمندان حسابداری، مدیران مزارع و حسابرسان برگزار می‌نماید، تأسیس

اتحادیه‌های تعاونی:

دولت، نهضت تعاونی را با اهداف گوناگونی شروع کرد، اما توجه خود را به این امر که نهضت تعاون یک حرکت مردمی می‌باشد معطوف داشت. لکن تشخیص داد که کنترل و هدایت و نظارت آن باید تدریجاً به اعضاء محول شود. اتحادیه‌های تعاونی بهترین محل برای اعمال چنین کنترلی شناخته شد و در